

schaakvereniging

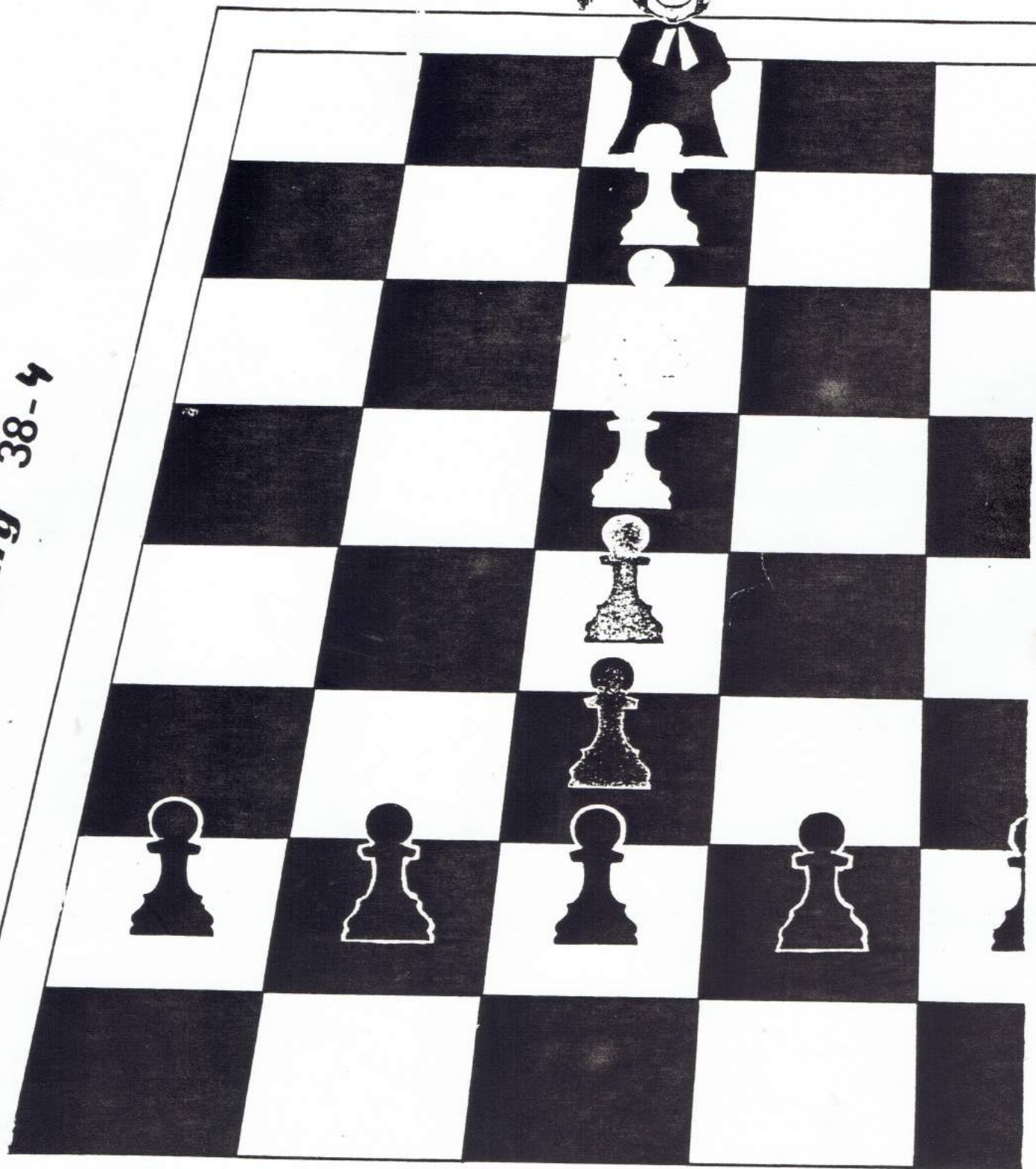

promotie

zoetermeer

jaargang 38-4

Orgaan van de schaakvereniging Promotie

Jaargang 38 N2. 4, 10 juli 1990. Oplage 175 stuks

S.V. Promotie

Clubgebouw	Wijkcentrum De Leyens. Van t Hoffplein 1	419596
Voorzitter	H. Breuker. Hoekerkade 31.	316090
Secretaris	G.M.B. Toxopeus. Kempenaarwerf 9	417578
Penningmeester	G. Swart. Vivaldirode 19. Postrekening N° 2405362. t.n.v. Penningmeester Promotie	214121
Wedstrijdleader-extern	A.E.M. de Wals Hekbootkade 10	413253
Wedstrijdleader-intern	G. Eggink. Douzapad 10	310177
Jeugdcommissie	J.L. Dogterom (Jeugdleader) Nesciohove 16. J. Veldhuizen (externe comp.) Vletkade 34. R. Pijl (interne comp.) Kaaskenswater 46. M. van Staden (lessen, trainingen) Nerviliijn 14.	512951 416170 213139 422210
Alg. Adjunct	J.W. Meijer Hoekerkade 59	413367
Redactie	J.W. Meijer. M. Nepveu. P.G.A. van der Toorn	413367

Inhoud

1. Hans Meijer overtuigend kampioen van Promotie	Gerhard Eggink
4. De Externe Kompetitie	Bert de Wals
5. Hoe Caissa werkelijk over ons denkt.	Manuel Nepveu
7. Een mislukte herhalings-oefening	Manuel Nepveu
9. Rommelen (2)	Frits Hoorweg
12. Het HSB-kampioenschap	Niels Bos
15. Het Promotie - PROMOTIE - TOERNOOI	Het Bestuur
16. De Piraat	Hans Meijer
19. Een wereldpartij in Bussum	Gerhard Eggink
21. Sander Blok wint alles	Richard Pijl
23. Sander Blok nationaal schaakkampioen	Het Streekblad
24. Pinkstertoernooi in Bussum	Richard Pijl
28. Offeren bij ontwikkelingsvoorsprong	M. van Staden
30. Eerste plaats categorieentoernooi!	M. van Staden
31. Teamkampioenschappen Haagse Schaakbond	Jan Veldhuizen
35. Toernooien en Wedstrijden	Jan Veldhuizen
39. Ledenlijst Schaakvereniging Promotie	Max Toxopeus

Redactioneel

Het schaakjaar 1989/90 is weer voorbij. De kampioenen zijn weer bekend. Om u te helpen bij het reconstrueren van de voorbije gebeurtenissen heeft uw redactie weer een dik clubblad samen kunnen stellen vol met visies, standen en analyses. Voor hen die tot de conclusie komen dat zij wel wat extra training kunnen gebruiken biedt de zomercompetitie op de dinsdagavonden een unieke gelegenheid hun schaakwapens te scherpen. Wee de Egginks en de Nepveus, zij zullen in 1990/91 nog wat beleven! Voor wat de verdere toekomst betreft noteer alvast het PROMOTIE toernooi dat voor 16 maart 1990 op het schaakrooster staat. Veel leesplezier!

De Redactie.

HANS MEIJER OVERTUIGEND KAMPIOEN VAN PROMOTIE

Nu de deadline is verstreken zijn de definitieve eindstanden van het seizoen 1989/1990 bekend. En is Hans Meijer de onbetwiste kampioen, daar hij naast de totale ranglijst ook nog eens Finalegroep A wist te winnen. Van harte gefeliciteerd natuurlijk, een krans om de nek en volgend jaar een simultaan geven. Ook in de andere groepen zijn de kampioenen bekend, behalve in groep E, waar een afgebroken partij het lot van Matai en Breugem gaat bepalen. En dat alles na 7 finaleronden vol met misverstanden, incidenten, afschuwelijke blunders en (ja, ze waren er echt, ik heb ze gezien) een enkele terechte winstpartij.

GROEP A. Hans Meijer al bijna kampioen vanwege zijn straatlange voorsprong op de anderen die hij in de voorronden had opgebouwd. Ondanks een nederlaag in 19 zetten tegen Broekman in eerste ronde werd hij toch nog overtuigend kampioen.

GROEP B. Igor Coene behaalde hier een indrukwekkende overwinning. Ondanks examens veegde hij de vloer aan met zijn tegenstanders. Alleen de verrassend goed presterende Eelco Kuipers wist hem op remise te houden.

GROEP C. In deze groep won Smit uiteindelijk nog overtuigend, ondanks een nederlaag in zijn eerste partij tegen Kunnen. Duijvesteijn, Wijks, Glasbergen en Voerman zullen het volgend jaar in groep 2 mogen proberen.

GROEP D. Nico Peerdeman, als nieuw lid bij de start van de finalegroepen ingedeeld in groep D, ging meteen met 5.5 uit 7 met de hoofdprijs aan de haal. Hij toonde zich wat slagvaardiger dan de anderen.

GROEP E. Rudi Matai staat er het best voor; zijn afgebroken partij tegen Bergman hoeft maar remise te worden om groepswinnaar te worden, maar bij verlies is Henk Breugem kampioen. Matai staat een pion achter.....

GROEP F. In deze groep vielen ongetwijfeld de meeste remises (17 in 28 partijen); een gevolg van het feit dat Richard Pijl al snel een onoverbrugbare voorsprong had opgebouwd (...en het WK voetbal).

GROEP G. De Vries was in deze groep een klasse apart en werd overtuigend kampioen, maar de strijd om de tweede plaats (die ook nog recht geeft op een plaats in groep 2 volgend jaar) is nog in volle gang; de afgebroken partij tussen Roeland Thoutenhoofd en Richard Oldenhof is hier beslissend. En de afgebroken stelling is een eindspel met beiden een toren, een paard en zes pionnen. Overwerk voor de arbitrage-komissie....

GROEP H. Henk Groenen werd hier kampioen omdat Breuker geen kampioen wilde worden; uit de partijen tegen Groenen en Schoon, die gezien de stand na de 20e zet gewoon gewonnen hadden moeten worden, haalde onze arme voorzitter slechts een half puntje.

GROEP I. Na een zenuwslopende finale, waarin vele net wel\net niet gewonnen staande afgebroken partijen moesten worden beslist werd Frank Boesveld hier verdiend kampioen, vlak voor Vermeulen en Van der Harst.

GROEP J. Meijroos werd hier de afgetekende kampioen met een 100%-skore (de enige dit jaar). Daar konden de andere spelers in deze groep niets aan doen, hoe ze het ook probeerden.

Goed, dat was het dan, dit seizoen. Vol met suksessen (Geen degradatie voor Promotie 1, Promotie voor Promotie 2 en 4, terwijl alle andere tallen ook zeer goed presteerden), daarnaast een niet erg bekend, maar toch zeer belangrijk kampioenschap van Niels Bos in de PK van de H.S.B., waardoor hij dit najaar mag proberen Hans Ree van een plaatsje in de NK te ontdoen. Veel sukses, Niels!

En dan begint volgende week alweer de derde uitgave van de Zomercompetitie. Na de suksesvolle uitgaven van de vorige jaren belooft het ook dit jaar weer erg gezellig te worden. Dus...heeft u op een dinsdagavond in de vakantie een avond waarop u denkt, 'Wat zal ik nu weer eens gaan doen?', dan bent u altijd welkom in de barruimte van ons denksportcentrum. Iedereen die om 20.15 uur aanwezig is wordt ingedeeld tegen een tegenstander waar hij/zij waarschijnlijk nog nooit tegen gespeeld heeft. Een extra tijdshandicap voor de zogenaamd "grote" spelers onder ons maakt dat iedereen kansen heeft. Een unieke kans om eens van Manuel Nepveu te winnen! Komen dus.

Mocht ik u niet meer zien voor de vakantie, dan bij deze, anders wacht ik nog even met het u toewensen van een prettige vakantie. En lees vooral het verslag van mijn schitterende partij in Bussum verderop in dit nummer! Dat is pas kostelijke vakantie-schaakliteratuur.

Gerhard Eggink.

".....Nadat ik deze partij geheel beheerst has opgegeven en in de beste Angelsaksische traditie mijn tegenstander waardig de hand had gedrukt, rende ik naar huis, waar ik mij brullend en krijsend op mijn bed wierp en de dekens hoog over mijn gezicht heen trok. Drie dagen en drie nachten werd ik bezocht door de Erinyen. Daarna stond ik op, kleepte mij, kuste mijn vrouw en overwoog de stand van zaken. Ik had de tweekamp dus verloren !....." (J.H.Donner na een match met Ree in 1972).

DE VOORLOPIG DEFINITIEVE EINDSTANDEN IN DE FINALEGROEPEN 1989-1990 ZIJN:
(Van de 220 te spelen partijen zijn er 2 niet gespeeld en moeten er nog 4 afgebroken partijen worden gearbitreerd)

GROEP A (kamp.)	wrd	vrr	fin	nu	GROEP A	
1. J. Meijer	(132)	(2376 + 555)		2931K	1. J. Meijer	4 /6K
2. M. Nepveu	(138)	(1891 + 480)		2371	2. M. Nepveu	3.5/6
3. J. Mostert	(144)	(1878 + 333)		2211	3. N. Bos	3 /5
4. N. Bos	(138)	(1783 + 414)		2197	4. F. Hoorweg	2.5/5
5. F. Hoorweg	(132)	(1788 + 342)		2130	5. J. Mostert	2.5/6
6. J. Kalkwijk	(144)	(2051 + 0)		2051	6. W. Broekman	2 /4
7. W. Broekman	(132)	(1755 + 270)		2025	7. H. Noordhoek	1.5/6
8. H. Noordhoek	(138)	(1764 + 210)		1974	8. J. Kalkwijk	--

GROEP B	GROEP C	GROEP D
1. I. Coene	1. J. Smit	1. N. Peerdeman
2. J. Blankespoor	2. G. Eggink	2. P. Briggeman
3. J. Veldhuizen	3. R. Kunnen	3. J. Hagoort
4. E. Kuipers	4. A. Ameling	4. N. Veldhuizen
5. H. Luitjes		5. O. Berger
6. Mildo v. Staden	5. J. Duijvesteijn	6. J. Dogterom
7. H. de Jongh	6. W. Wijks	7. J. Stoop
8. H. ten Hoor	7. F. Glasbergen	8. P. Cuypers
	8. A. Voerman	9. J. Koster

GROEP E	GROEP F	GROEP G
1. R. Matai	1. R. Pijl	1. L. de Vries
2. H. Breugem	2. J. Lipka	2. P. v. d. Toorn
3. A. Wassenaar	3. F. van Slooten	
4. R. Vanheusden	4. B. Zee	3. R. Thoutenhoofd
5. P. Bergman	5. H. Buiten	4. C. Maliepaard
6. L. Blaas	6. B. de Jong	5. L. Hak
7. G. Swart	7. H. Smienk	6. F. Martens
8. B. Ahlers	8. M. van Staden	7. R. Oldenhof
		8. S. Vloemans

GROEP H	GROEP I	GROEP J
1. H. Groenen	1. F. Boesveld	1. J. Meijroos
2. H. Breuker	2. J. Vermeulen	2. G. van der Burg
3. R. de Vries	3. G. v. d. Harst	3. D. Paques
4. N. Koolen	4. J. Kieven	4. L. v. d. Meeberg
4. J. Vossepoel	5. E. Muilwijk	5. R. Bogaards
5. C. Schoon	6. A. de Boer	6. R. Bal
7. A. Smaal		7. L. Breugem
8. A. van Zuilen		

Volgend seizoen bestaat GROEP I uit de groepen A, B en de bovenste 4 uit groep C; GROEP II bestaat uit de onderste 4 uit groep C, de groepen D, E en F, en de bovenste 2 uit groep G. GROEP III bestaat uit de overige spelers; de onderste 6 uit groep G, en de groepen H, I en J.

DE EXTERNE COMPETITIE

Nadat begin april 1990 de HSB competitie afgesloten werd moesten er in de KNSB competitie nog twee ronden gespeeld worden. Het eerste team van Promotie moest uit deze twee wedstrijden nog minimaal twee punten halen om degradatie te voorkomen. Dat was geen eenvoudige opgave, omdat Promotie-1 in de laatste twee ronden gerenomeerde tegenstanders als De Uil en De Ooievaar trof. Een klein lichtpuntje voor Promotie-1 was dat De Ooievaar-2 in de laatste wedstrijden hier en daar een puntje had laten liggen. Dit omdat het eerste team van De Ooievaar in problemen verkeerde en er een beroep gedaan werd op de sterkste spelers uit het tweede team. Zeker nadat de wedstrijd tegen De Uil verloren was moest de wedstrijd tegen De Ooievaar-2 beslist gewonnen worden. Dit bracht natuurlijk de nodige spanningen met zich mee. In de laatste ronde toonde Promotie-1 echter dat ze duidelijk beter was door met zes - twee te winnen. Hierdoor eindigde Promotie-1 zelfs nog op de zevende plaats. Na twee magere jaren wordt het naar mijn mening toch eens tijd dat Promotie-1 een gooi doet naar het kampioenschap in de derde klasse van de KNSB. Dit moet kunnen lukken als het mogelijk is al het schaaktalent waarover onze vereniging beschikt te mobiliseren voor de KNSB competitie.

De eindresultaten van de externe competitie zijn in onderstaand overzicht terug te vinden. Rest mij tot slot nog het tweede en het vierde team te feliciteren met het behalen van het kampioenschap in hun klasse.

Bert de Wals.

Derde Klasse D

Calissa	16	48	P
De Uil	13	40,5	
De Zwarte Pion	11	37	
Voorschoten	9	37	
Nieuwendam	8	37	
De Ooievaar II	8	32	
Promotie	7	35,5	
Overschie	7	31	
De Scheve Toren	6	30	0
OD III	5	32	0

Klasse 1B

Promotie 2	7	7	-	-	14	34	-22	kamp
SIO 1	7	5	-	2	10	35	-21	
RHC 1	7	5	-	2	10	32	-24	
Collectief 2	7	2	2	3	6	27½	-28½	
DD 6	7	2	1	4	5	23	-33	
HSV 2	7	2	1	4	5	22½	-33½	degr
DCSV 1	7	2	-	5	4	26	-30	degr
SHGP 1	7	1	-	6	2	24	-32	degr

Klasse 2A

GONA 1	7	7	-	-	14	38	-18	kamp
Promotie 3	7	5	-	2	10	36	-20	
Pomar 1	7	5	-	2	10	34	-22	
Vogelwijk 1	7	4	-	3	8	30½	-25½	
SIO 2	7	3	-	4	6	27½	-28½	
RHC 2	7	2	-	5	4	26	-30	
Collectief 3	7	2	-	5	4	17½	-38½	
DSC 5	7	-	-	7	0	14½	-41½	degr

Klasse 2D

Promotie 4 (J)	7	5	2	-	12	39	-17	kamp
LSC 1	7	5	1	1	11	35½	-20½	
DSC 4	7	4	2	1	10	30	-26	
Ooievaar 6	7	3	2	2	8	29½	-26½	
Wassenaar 2	7	3	1	3	7	27½	-28½	
den Hoorn 1	7	1	2	4	4	24½	-31½	
RHC 3	7	1	1	5	3	18	-38	degr
Pomar 3	7	-	1	6	1	20	-36	degr

Klasse 3A

Belg.Park 2	7	7	-	-	14	38	-18	kamp
Promotie 5	7	5	-	2	10	33½	-22½	
Schaakmat 3	7	4	1	2	9	32½	-23½	
SHGP 4	7	4	1	2	9	29	-27	
Corbulo 2	7	3	1	3	7	28½	-27½	
Spoorwegen 1	7	2	1	4	5	22	-34	
Vodopi 1	7	1	-	6	2	21½	-34½	
Haagse Toren 3	7	-	-	7	0	19	-37	degr

Klasse 4B

Scheve Toren 4	6	6	-	-	12	36	-12	kamp
DSC 7	6	4	1	1	9	27½	-20½	
Promotie 7 (J)	6	3	-	3	6	29½	-18½	
HSV 4	6	3	-	3	6	22	-26	
Lierse 3	6	2	1	3	5	24½	-23½	
Pomar 6	6	2	-	4	4	23	-25	
Verburch 3	6	-	-	6	0	5½	-42½	

HOE CAISSA WERKELIJK OVER ONS DENKT. door Manuel Nepveu.

Op de twaalfde mei lagen de kaarten voor het eerste geschud. Het eerste moest winnen. Of, voor hen die gevoelig zijn voor Het Hogere, Caissa moest ons toelachen. Nu is het mogelijk om Het Geluk een handje te helpen. Door niet in de Olympus te gaan spelen, bijvoorbeeld. Door uitsluitend bloed-gemotiveerden in het achttal op te nemen, bijvoorbeeld. Door Bannink zwart te geven, bijvoorbeeld. Door Noordhoek en Nepveu wit te geven, bijvoorbeeld. Dit alles was onderwerp van discussie op de dinsdagavond voorafgaand aan de Dag des Oordeels. En zo zag het oorlogsteam er op die dag uit: Aan bord een de fijnbesnaarde Bannink, bang voor niemand en verzekerd van zichzelf. Aan bord twee de sympathieke Meijer, altijd listig en ten volle gemotiveerd. Aan bord drie de grote Hoorweg, bereid tot wurgschaak en geslepen. Aan bord vier de volle Nepveu, gewend aan de compromisloze strijd en wreed. Aan bord vijf de sluwe Bos, jong en groots. Aan bord zes de vileine Noordhoek, dapper en strijdend met doodsverachting. Aan bord zeven de kille Luitjes, getrukt en doder der kleineren. Aan bord acht de subtiele ten Hoor, door de wol geverfd en slangachtig. Hoe zou dit team kunnen verliezen ?

Daar kwamen de Ooievaartjes, stuk voor stuk minne mannetjes. Klein, onbeduidend, kwebbelziek, met angst op de laffe kaken. Zij werden aan het bord genood. De strijd van Allen tegen Allen kon beginnen.

Bannink offerde een pion. Zijn opponent, Rek genaamd vanwege zijn soepele instelling, had daar niet van terug en lei zijn monarch om na amper twee uur strijd. Luitjes offerde een volle toren. De compensatie bleek dertig zetten later, in het bekende eindspel K+T+ sloot pionnen tegen K+ sloot pionnen. Luitjes, de kille, bezorgde zijn tegenstander, de bekende Twee-turven-hoog, een onvergetelijke middag. De Kille won natuurlijk.

Ten Hoor, de subtiële, verleidde zijn tegenstander, Oranje-met-den-Bril genaamd, tot een incorrect stukoffer en speelde met hem als een slang met een gehypnotiseerd vogelken. Met de te verwachten uitslag.

Meijer, door zijn vrouw de Sympathieke geheten, bood remise aan in een opwelling van intens medelijden met de ploeteraar tegenover hem. Hetgeen in dankbaarheid werd aanvaard.

Nepveu, vol als altijd, had zijn bijna-gelijke gevonden. Zijn pijprokende opponent gilte in gelijke maar complexe stand om remise. Nepveu, een trekje van zijn tiende sigaar nemend, genoot van dit tafereel en nam het aanbod aan, omdat alle wreedheid zijn grenzen heeft.

Bos, de sluwe, bood remise aan in een stelling die hij ook had kunnen doorspelen met kans op een vol pond. Hij dacht daarbij aan de stand in dit Grote Gevecht. Zijn opponent omhelsde hem.

Noordhoek, met doodsverachting een sterke aanval uitgelokt hebbende, nam geschenk na geschenk en frusteerde zijn opponent, bijgenaamd Lang-en-niet-Wijs, door diens aanval te weerleggen. Met het volle pond als beloning.

Hoorweg tenslotte, liet zijn tegenstander opzitten en pootjes geven en wikkelde geslepen af naar een eindspel dat zijn opponent niet dorst te winnen.

Zo was dan de laatste taak volbracht. Met zes tegen twee was de Ooievaar neergezet.

Ondertussen werd gebeld. De teamleider van Overschie piepte dat zijn team met 4-3 achter stond tegen DD-3. Wedstrijdleader Swart verkondigde droog, maar met onverholten trots, dat Promotie-1 al had gewonnen. Het werd doodstil aan de andere kant van de lijn. Dezelfde doodse stilte die men waarneemt na het debiteren van een Belgenmop in gezelschap van de Belgische ambassadeur.

Men belde Nieuwendam, nadat Promotie reeds had gewonnen en vernam dat het 3-3 stond tussen Nieuwendam en de Scheve Torentjes uit Pijnacker. Bij Caissa, wat zullen de Torentjes hebben zitten balen ! Van de weeromstuit zullen zij de resterende partijen verloren hebben. Hun terugkeer naar de krochten van de Promotieklasse is hun verdiende loon, want-zoals de vileine Noordhoek sprak-dan hadden zij maar niet van ons moeten winnen. Iedereen van ons team heeft tenslotte weet van de juiste verhoudingen.

EEN MISLUKTE HERHALINGS-OEFENING.

door Manuel Nepveu

Aan schaakclub 'de Uil' uit Hillegom had ik ooit ongedeeld goede herinneringen. Ongedeeld goede. Al zal ik wegzakken in totale dementie, ik zal nooit vergeten hoe ik een partij tegen een Uiltje via de volstrekt potsierlijke medewerking van de Uilse teamleider won. Volkomen onverdiend natuurlijk. Intense vrolijkheid had door het rustieke Hillegom geschald toen ik buiten het oude schoolgebouwtje stond waar dit even daarvoor was gebeurd.

U begrijpt het dus: ik zag het op de zevende april van het jaar onzes Heren negentienhonderd en negentig helemaal zitten om weer een Uiltje te kraken, eventueel met behulp van de Hoofd-Uil. Vanzelfsprekend speelde een en ander in het kader van de KNSB-competitie, de competitie waarin Promotie dit seizoen zo onfortuinlijk opereert.

Voor de gelegenheid was het eerste achttal versterkt met de kanonnen Kalkwijk en Hoorweg. De laatste was niet eerder voor het gehavende vlaggeschip van Promotie uitgekomen, maar hij beschikt over een rijke KNSB-ervaring uit de tijd toen hij nog jong en mooi was.

Het schaakteam werd bij het bejaardencentrum waar Promotie pleegt samen te komen uitgeleide gedaan door de sympathieke Henk L, die zijn kandidatuur voor het teamleiderschap even subtiel onderstreepte. Begeleid werd het schaakteam voor deze speciale gelegenheid door twee figuren die zo uit een enge cartoon ontsnapt lijken te zijn: de voorzitter van Promotie en meneer Jack D, een andere kandidaat voor het teamleiderschap van het eerste.

Ik zat bij Meijer in de auto. U weet wel, dat is die figuur die afslagen op de grote weg pleegt te missen en die regelmatig misantropische opmerkingen plaatst. Ik had dus kunnen weten dat onraad in het verschiet lag. Maar de heenreis verliep voorspoedig: in Hillegom reden we zowaar maar een paar keer verkeerd en we waren toch nog ruim op tijd.

De oude speelzaal- het bovengenoemde dorpsschooltje- was ingeruild voor een cafe. Ik moet toegeven dat dit een kleine tegenslag voor me was, want gaarne had ik de plaats nogmaals bezocht waar Caissa mij zo hartelijk een punt had geschonken. Iedereen wist waar het om ging : de Uiltjes moesten winnen om enige kansen op promotie te behouden; Promotie moest winnen teneinde niet van naam te hoeven veranderen.

Het ging aanvankelijk niet slecht. Hier en daar rondkijkende na twee uur spelen lag het voor de hand een Promotiaans overwinning te voorspellen. Ikzelf had een Benoni te bestrijden, of liever: een verkrachting daarvan. Na zo'n twintig zetten was het witte overwicht zo drukkend dat zwart al naar een paardemiddel moest grijpen om nog wat te kunnen doen.

Toen de klok weer wat kwartiertjes had weggetikt, had Hoorweg een punt gepakt, maar voor de rest was het nu toch allemaal ietwat onduidelijk geworden. Meneer Jack D. liep nerveus rond en toonde in woord en gebaar dat hij een pessimistisch mens is (Is dat nou een teamleider?!). Bannink had een pion verloren, maar vertelde iedereen die ook maar eventjes mistroostig naar zijn stelling keek, dat het remise te houden was. Dat stelde echter niet gerust, want wij van het eerste, wij kennen Bannink. Her en der was er tijdnood. Ik zat een ongebruikelijk eindspel te spelen (K+L+3pi tegen K+6pi) waarin winst er misschien net wel of misschien net niet voor mij inzat. De schikgodinnen nu beslisten dat het er net niet inzat. Ik berustte, maar inwendig vervloekte ik Caissa.

Ondertussen had de tegenstander van Meijer een stuk verblunderd, een geste die door mijn chauffeur zo werd gewaardeerd dat hij het geschenk ras retourneerde. De jonge Bos zat een eindspel met een pion minder te verdedigen; het zag er hopeloos uit. Kalkwijk stond eerst gewonnen, maar ging even wat te vroeg slapen. Noordhoek stond solide op remise. Dat was eigenlijk mooi meegenomen, want Noordhoek staat ofwel solide op remise ofwel hij staat verloren.

Nog weer wat later waren de grimassen van meneer Jack D. niet meer om aan te zien. Ook de voorzitter keek nog meer als een geslagen hond dan normaal. Voldoende reden dus om maar weer eens de ronde langs de borden te doen. Bannink had zijn positie natuurlijk niet kunnen houden en ook de jonge Bos had moeten resigneren. Meijer had remise gespeeld, evenals Noordhoek. Met nog twee partijen te spelen en pas 2,5 punten op het scorebord was de zaak voor Promotie zorgwekkend, temeer daar bij Kalkwijk en Blankespoor de winstkansen uitsluitend aan gene zijde van het bord lagen. Blankespoor kreeg heel lief remise aangeboden in een stelling die een iets jongere tegenstander met iets meer pit in z'n lijf wel had kunnen winnen. De partij van 'de Kalk' werd afgebroken: totaal verloren voor deze prominente Promotiaan.

Iedereen verliet gezwind het gebouw, spoedde zich naar zijn auto en verdween van deze hartverscheurende vlek op de landkaart Iedereen althans probeerde dat.

De ongelukkige Meijer echter was tijdens de eerste paar honderd meter voornamelijk verbaal actief en lette niet zo op de stoepen van Hillegom: hij knalde als de eerste de beste rij-leerling tegen zo'n stoep aan en had onmiddellijk zijn rechter voorband aan vellen. Dat was precies aan mijn kant.

Eggink en Donner -in die volgorde- hadden dit waarschijnlijk uitgelegd als een teken van afgrijzen van de ganse Natuur en ook ik geloofde onmiddellijk dat dit niet toevallig kon zijn.

Gelukkig had Meijer nog een extra autoband bij zich en hij legde die snel en loepzuiver om het wiel. Je kunt aan zoiets wel merken dat hij ingenieur is en niet aan een echte Universiteit heeft gestudeerd. Toen we na enige tijd dan toch op de grote weg zaten - zonder dat Meijer overigens wist waar hij zich bevond en waar die weg wel heen mocht gaan -, jammerde hij iets over een voorlopig Columbiaans rijbewijs. Fijngevoelig als ik ben, heb ik verder niet nagevraagd en zo.

En toch bleken de schikgodinnen ons niet puur slechtgezind. Op de eerstvolgende dinsdagavond hoorden we dat de teams onmiddellijk boven ons, een kluwen van zes- en zevenpunters, ook al pas op de plaats gemaakt hadden.

Op dit punt konden we vaststellen dat een overwinning in de laatste ronde degradatie zou afwentelen. Of, om het Poolse volkslied te parafraseren: nog is Promotie niet verloren!

MN

ROMMELEN (2)

Hebt u die afgekeurde goal gezien in de laatste minuut van de voetbalwedstrijd Nederland-Engeland? Voor de echte schakers - die natuurlijk niet gekeken hebben, omdat ze de nieuwe Schakend Nederland nog niet uit hadden - vertel ik even hoe dat ging. Vanaf de rechtersvleugel werd een vrije trap genomen, die voor de vallende van Breukelen langs in de linkerhoek verdween. Even wanhoopte heel Nederland, maar toen bleek dat het om een zogenaamde "indirecte" vrije trap ging, die nu eenmaal niet ineens het doel in mag. Het doelpunt werd afgekeurd en Nederland hield de stand in evenwicht.

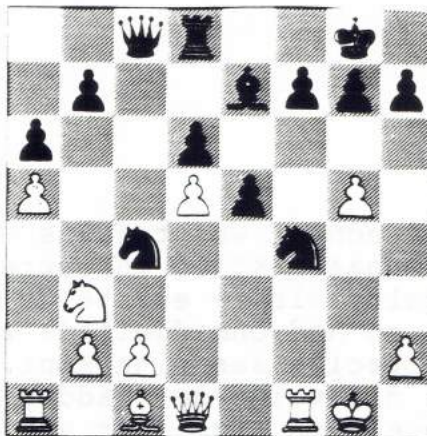
Na afloop van de wedstrijd verklaarde onze nationale doelman de bal welbewust te hebben laten gaan.

Haha, die rare Hans, altijd zegt hij weer iets doms, waardoor hij zijn prestaties in het veld even doet vergeten. Ik ben nog niemand tegengekomen die ook maar een moment geloof heeft gehecht aan zijn uitleg. Frans Hoek, de ex-keeper van Volendam, sloeg de spijker genadeloos op de kop. Een keeper duikt naar zo'n bal, zonder na te denken, het is een ruggemergbeslissing, zo luidde ongeveer zijn commentaar.

Nadat ik uitgelachen was om de domheid van van Breukelen, moest ik ineens - schuldbewust- denken aan een partij die ik in 1970 of daaromtrent speelde .

vdWal - Hoorweg

1 e4, c5 2 Pf3, d6 3 d4, cd4: 4 Pd4:, Pf6 5 Pc3, a6 6 Le2, e5 7 Pb3, Le6 8 Lf3, Le7 9 0-0, 0-0 10 Le3, Pbd7 11 a4, Pb6 12 a5, Pc4 13 Lc1, Dc7 14 Le2, Tac8 15 g4, Dc6 16 f3, Tfd8 17 g5, Ph5 18 Pd5, Ld5: 19 ed5:, Dd7 20 f4, Pf4: 21 Lg4, Dc7 22 Lc8:, Dc8:

Hier moet het ongeveer geweest zijn dat ik, op mijn ronde langs de andere borden, onze eerstebordspeler tegenkwam. Sinds een paar maanden was dat Wim Andriessen, een ex-hoofdklasser, die afgedaald was naar de 2e klasse club van zijn woon- en geboorteplaats Wageningen. Ik keek nogal tegen hem op. Hij vroeg me hoe het ging en ik antwoordde, met een scheef lachje, dat ik een kwaliteit verloren had.

"Je gaat me toch niet vertellen, dat je dat niet gezien had," zei hij met ontzetting in zijn stem. Toen heb ik - God vergeef mij - haastig iets geantwoord dat leek op: "ja, natuurlijk wel." De waarheid was, dat ik 20 f4 bij mijn vooruitberekeningen volledig overzien had.

23 Tf4:

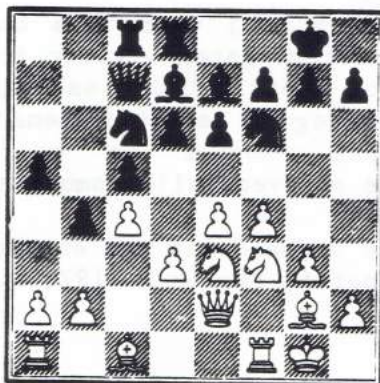
De arme witspeler ontdekte hier dat hij zichzelf in de nesten had gewerkt. 23 Lf4:, ef4: 24 Tf4:, Lg5: ziet er ook niet fraai uit.

23...ef4: 24 Lf4:, Df5 25 Dd4, Lg5: 26 Lg5:,Dg5: 27 Kh1, Pe3 28 Tg1, Dd5: en zwart won.

Zo Hans, nu kun jij er ook wel gewoon voor uit komen!

Vorige keer heb ik u beloofd nog even terug te komen op het zoneternooi van 1957. Larsen had daar opvallend veel punten bijeengerommeld, maar mijn idee was dat ook anderen de nodige punten op die manier gepakt zouden hebben. Nu, die theorie gaat maar zeer ten dele op. Szabo en Olafsson, die respectievelijk eerste en tweede werden, speelden de ene prachtpartij na de andere. Gerommel kom je pas weer tegen bij de grote concurrent van Larsen voor de derde plaats: Donner.

In de derde ronde speelde Szabo een verbluffende partij tegen Orbaan. Bekijkt u de volgende stelling nu eens.

Je zou het op het eerste gezicht niet zeggen, maar zwart staat al bijna verloren.

Ik ben zo vrij om een stukje uit het toernooiboek te kopiëren.

Schwarz stand bereits nicht mehr gut, aber mit sofortigem 15. ... Sd4 hätte er versuchen können, die Partie zu retten. Der Turm leistet auf d8 offensichtlich nichts und in vielen Varianten wird sich die Schwäche von f7 bemerkbar machen.

16. g3—g4!

Auftakt zu einem unwiderstehlichen Angriff.

16. Sc6—d4

Obwohl noch sämtliche Figuren auf dem Brett sind, steht Schwarz bereits hoffnungslos. Auch der Gegenstoss (16. ... e5) im Zentrum führt nach 17. g5 Se8 18. Sd5 Db8 (erzwungen) 19. fe5: Lf8 20. Sh4 zu entscheidendem Nachteil. Schwarz wird erwürgt.

17. De2—f2 Ld7—c6

Etwas besser wäre wohl 17. ... Le8 gewesen. Dagegen hätte 17. ... e5 einen Bauern gekostet (18. fe5: de5: 19. g5 usw.)

18. g4—g5 Sd4×f3†

Dieser Zwischenzug ist erzwungen, denn nach 18. ... Sd7 19. Sd4: cd4: 20. Sc2 e5 21. fe5: geht wiederum ein Bauer verloren.

19. Df2×f3 Sf6—d7

20. Df3—h5 g7—g6

Sonst entscheidet der Durchbruch f4—f5.

21. Dh5—h3 h7—h5

In der trügerischen Hoffnung, nach 22. gh6:e.p. Kh7 23. f5 gf5: 24. ef5: Tg8 noch etwas Gegenspiel zu bekommen.

22. f4—f5!

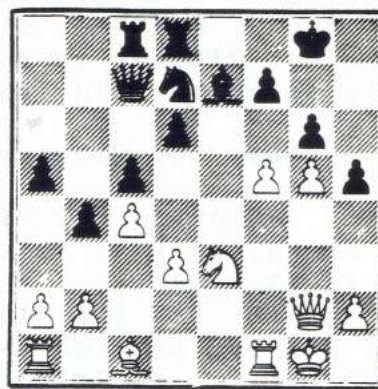
Nun ist e6 nicht zu behaupten, und das bedeutet, dass Weiss das Feld d5 für dauernd erobert.

22. e6×f5

Leider scheitert 22. ... Sf8 an 23. f6 usw.

23. e4×f5 Lc6×g2

24. Dh3×g2

Eine entsetzliche Stellung für Schwarz. Ausser 25. Sd5 droht auch noch 25. fg6: fg6: 26. Dd5† mit Mattangriff.

24. Sd7—e5

25. Se3—d5 Dc7—a7

Es gibt nichts anderes. Denn 25. ... Db7 kostet wegen 26. Sf6† die Dame, und 25. ... Dd7 wegen 26. Sb6 die Qualität.

26. f5×g6 f7×g6

27. Lc1—f4 Td8—f8

Oder 27. ... Sd3: 28. Se7:† De7: 29. Dd5† und gewinnt.

28. Dg2—e4 Tf8—f5

29. Lf4×e5. Schwarz gibt auf.

Het HSB-kampioenschap.

Ondergetekende hoopte samen met de overige 4 deelnemers van Promotie door deelname en sterk spel zijn rating wat op te krikken, wat in mijn geval met mijn 1843 wel hard nodig was. Met deze rating was ik de op een na laatste van de 16 spelers, maar had wel een goede kans deze op dit toernooi op te schroeven.

De eerste ronde, hierin werd uw staartspeler kansloos afgemaakt door de altijd-vriendelijke-op-revanche-zinnende-mede-clubspeler Willem Broekman. Deze nederlaag werd in de auto bij de opgewekte winnaar nog enige malen nabeleefd. In deze ronde won verder Bernard van Henk en verloor Manuel van G. Legemaat.

De tweede ronde kwam de nog steeds aangeslagen auteur hoopvol de speelzaal binnen want hij moest nu tenslotte tegen een andere verliezer. Deze hoop maakte snel plaats voor grote vrees toen de tegenstander G. Prakken, clubkampioen van DD, ex-hoofdklasse-speler en met 2161 de op papier sterkste speler van het toernooi, bleek te zijn. Na de volgende opmerkelijke partij,

N. Bos (1843) - G. Prakken (2161) (Den Haag, 1990)

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pd2 Pf6 4. e5 Pfd7 5. f4(!) c5 6. c3 Pc6
7. Pdf3 Db6 8. g3 cd4: 9. cd4: Lb4+ 10. Kf2 g5 11. Pge2 g4
12. Ph4 f6 13. Kg2 Le7 14. h3 fe5: 15. hg4: 0-0 16. g5 ef4:
17. gf4: e5 18. Pf3 Pd4: 19. Ped4: ed4: 20. Th6 Dc5 21. Ld3 Tf7
22. Pd4: Pf8 23. Le3 Ld8 24. g6 Te7 25. Lf2 Lb6 26. Tc1 Db4
27. gh7:+ Kh8 28. a3 Tg7+ 29. Kf1 De7 30. Tc8: Tc8: 31. Pf5 Df7
32. Tb6: ab6: 33. Ld4 Pe6 34. Le5 Tc4 35. Lc4: Df5: 36. Dd5:
Dh3+ 37. Ke1 De3 38. Kd1 Kh7: 39. Lg7: Pg7: 40. Ld3+ Kh8 41.
Dd8+ Pe8 . afgebroken en opgegeven zonder verder te spelen.

bleek dat ik in zijn geheel niet kansloos was tegen spelers van dit kaliber. De overige Promotie spelers haalden behoorlijk wat punten, Bernard won met enig geluk, Henk haalde een regelementair punt en Manuel en Willem remiseerden.

In de derde ronde speelde ik een - remise tegen Henk (!!) en scoorden Bernard en Willem weer. Manuel pakte ook de remise. Na drie ronden stond Bernard nu ongedeeld op kop gevolgd door G. Legemaat(2150), J.P. Drenth(2055) en Broekman(2078) met alle drie 2,5 punten. Ondergetekende volgde op een achtste plaats met 1,5 punt.

De vierde ronde bracht de ommekeer in het toernooi voor mij, vanaf dit moment begon ik sterker te spelen en strafte ik fouten genadeloos af. Mijn partij tegen R.R.D. Andu, een zeer vervelend klein kuggend mannetje was daar een inleiding van. Ik speelde dezelfde variant als tegen G. Prakken en kwam al spoedig goed te staan. De druk nam toe en na 35 zetten moest hij een stuk geven. Maar in plaats van het op te geven ging hij tot en met de 40-ste zet door en brak af in een kansloos vroegeindspel met een stuk minder. Gelukkig gaf hij telefonisch enkele dagen later op wat mij weer een reisje scheelde.

Opmerkelijk was deze ronde dat de partij G. Legemaat - W. Broekman, die naast mij gespeeld werd gedurende negen zetten identiek was en hier verloor ook de zwart speler. Manuel pakte het punt, maar Henk verloor van C. Dommissie (1973, nieuwe rating jan'90: 2100), die ook een kanshebber is voor de eindzege. Bernard de tot dan toe trotse leider haalde zijn eerste nul tegen Drenth. Hierdoor werd G. Legemaat de nieuwe leider van het klassement.

In de vijfde ronde speelde de doodzieke met een virusinfectie in de mond rondlopende Bernard remise in betere positie tegen G. Legemaat. Henk speelde remise en ondergetekende won van Manuel. Voor het klassement: C. Dommissie won van J.P. Drenth.

In de zesde ronde waren er drie belangrijke partijen: G. Legemaat - C. Dommissie (remise), J.P. Drenth - W. Broekman (1-0) en N. Bos - B. Bannink (1-0). Bernard speelde te snel en raakte verstrikt in allerlei ingewikkelde complicaties waar hij niet meer uit kwam. Henk en Manuel speelden remise. In deze ronde raakte het toernooi dus eigenlijk twee kanshebbers voor de eindzege kwijt (Bernard en Willem).

De zevende ronde brak al weer aan. Ondergetekende stond voor deze ronde gedeeld bovenaan en moest zich nu noodgedwongen als kanshebber gaan zien. Hij had in ieder geval al de nodige ratingpunten binnen en het toernooi kon dus eigenlijk niet meer stuk. Aangezien het een Zwitsers-toernooi is kon ik met nog drie ronden te gaan al zien dat mijn tegenstanders C. Dommissie, G. Legemaat en J.P. Drenth zouden worden. Niet echt makkelijk dus. Op rating hoefde ik ook maar 0,4 punten te halen uit deze partijen. Maar nu eindelijk dan het verloop van de ronde: ik moest dus inderdaad tegen Drenth. Het werd een spannende partij waarin ik gedurende de hele partij beter stond en uiteindelijk een pion won en in tijdnood ook de hele partij. Die 0,4 punten waren in ieder geval binnen. Ook Legemaat, Henk en Dommissie wonnen, Willem en Bernard speelden onderling remise, terwijl Manuel verloor (hij speelde een niet al te sterk toernooi). Ik was dus nu per ongeluk gedeeld eerste geworden (nog steeds onbegrijpelijk).

De een na laatste ronde de beslissing zou gaan vallen! De partij Legemaat - Bos. Een zeer spannende partij waarin Legemaat de beste kansen had. Er werd vroegtijdig geruild en een 'eindspel' verscheen op het bord. Beide spelers twee torens en een licht stuk met een berg pionnen. NB moest passief wachten en hopen dat hij stand kon houden. Dat leek te lukken tot vlak na de 40-ste zet, Legemaat forceerde een vrijpion waartegen ik een stuk moest geven. Er ontstond een vliegende tijdnood waarin Legemaat de winst niet meer zo duidelijk zag. Allebei nog minder dan 2 minuten op de klok, Legemaat nu met een stuk en een pion meer en beiden met een toren. De stukken raasden over het bord. De vlaggen op vallen. En toen..... Ahaaaaa, toen viel mijn vlag 10 seconden eerder. Nee, nu net toen ie het niet meer zag. Wanhoop, desillusie, paniek en verslagenheid. Weg mogelijke eerste plaats, weg droom, illusie en hoop. Maar goed, de andere, Bannink, Broekman en Noordhoek wonnen, en Manuel remiseerde.

Er bleek toch nog hoop te zijn, als ondergetekende in de laatste ronde van Dommissie zou winnen en Legemaat zou van Prakken verliezen dan zouden Legemaat en NB gedeeld eerste worden en zou er een beslissingsmatch volgen, maar indien b.v. NB zou verliezen zou hij zevende of achste worden (dus ook geen prijs).

Het was dus van belang niet te verliezen. De partij begon. Ondergetekende had wit en zette de partij rustig op, zoals vrijwel elke partij van het toernooi. Beiden kozen een plan en de partij verliep normaal. NB speelde op de belangrijke momenten de juiste krachtzetten en had rond de 30-ste zet het initiatief in handen, dit leverde 10 zeten later een pion op en er werd afgebroken. De partij G. Prakken - G. Legemaat verliep heel wat minder rustig, Prakken offerde twee stukken, kreeg aanval en veroverde na nog een kwaliteit te hebben geofferd de dame. Het werd een verschrikkelijke puinhoop. Toen rond de 40-ste zet de stofwolken waren opgetrokken bleek Legemaat een op het oog dichte vesting te hebben opgebouwd. Ook hier werd afgebroken. De overige Promotie-leden scoorden (waarvan twee regelmentaire punten), behalve Henk, die in remise verviel.

De beide afgebroken partijen werden gelijktijdig uitgespeeld in N.S.G.. Mijn partij was vrijwel zeker gewonnen bij zeer nauwkeurig spel, maar die andere? Het eindspel dat bij mij verschenen was duurde ruim twee uur, maar G. Prakken bleek al na anderhalf uur te winnen ! Na een goede analyse had Prakken een manier gevonden om de vesting te breken, tot mijn grote opluchting. Het sterk hypothetische geval was dus geschied, ik moest een beslissingsmatch spelen tegen iemand van 2150 !!

De match.

Het zou gaan over twee partijen met wisselende kleuren. Bij gelijke stand zouden we weer twee partijen spelen maar dan met verhoogd tempo, en dan zo door tot er een beslissing zou zijn gevallen. Ik was natuurlijk bijvoorbaad al kansloos, een rating verschil van meer dan 300 punten !! maar goed ik was in ieder geval al gedeeld eerste geworden en mijn fictieve rating was al opgelopen tot boven de 2000, het toernooi was al ruim geslaagd en ik was in een vrij goede vorm dus wat kon er nog mis gaan ?

Ik lootte voor de eerste partij met wit en besloot net als hij in de al eerder gespeelde partij met 1. Pf3 te beginnen. Er ontstond een hevige strijd om het loperpaar waarin ik de mijne moest opgeven en hierdoor dan ook slecht tot verloren kwam te staan. Ik gooide alles in de strijd en kon nog net wankelend blijven staan. En door te profiteren van zijn optimisme en fouten trok ik in de tijdnood nog de winst naar me toe. Wel redelijk onverdiend, maar toch een belangrijk punt. Het werd in ieder geval nu een verlenging met deze 1-0 stand in mijn voordeel.

De tweede en alles beslissende partij. Ondegetekende had nu zwart, waarmee hij dit toernooi behoorlijk minder heeft gescoord dan met wit (wit 100% en zwart 37,5%). Het zou een zware dobber worden. Gelukkig had ik nog een geheim wapen, mijn openingskennis van het Frans en de informatie dat hij met wit tegen het Frans de zelfde variant speelt als ik. Ik bereidde me goed voor.

Het was zover, we zaten beide gespannen achter het bord, zou hij 1. e2-e4 spelen ? En ja, het wonder geschiedde. Er werden snel 8 zetten op het bord gerateld tot mijn 8-ste zet Le7. Dat was nieuw voor hem (ha,ha). Hij verzonk in diep gepeins, maar speelde de juiste zet. A tempo speelde ik mijn negende zet. Hij weer denken en waarachtig hij deed weer de goede. Ik weer a tempo, hij weer denken, ik weer a tempo, hij weer denken etc. , dat ging zo door tot de 14-de zet van hem, toen week hij af van de theorie. In deze variant offert zwart een pion voor compensatie. Ook in dit geval kreeg zwart genoeg comp voor de pion. Deze compensatie werd vervolgens ijzersterk naar winst gevoerd waarmee de tweekamp beslist was en ondergetekende zich H.S.B.-kampioen mag noemen.

Tot slot de eindresultaten van de Promotie spelers:

1. N.Bos	6,5	uit 9
3/5 W. Broekman	6	uit 9
3/5 B. Bannink	6	uit 9
8/10 H. Noordhoek	4,5	uit 9
8/10 M. Nepveu	4,5	uit 9

Niels Bos

HET PROMOTIE - PROMOTIE - TOERNOOI

De laatste paar bestuursvergaderingen is er nogal druk gesproken over de mogelijkheid om een PROMOTIE-toernooi te organiseren, in navolging van al die andere verenigingen in het land die hun eigen toernooi hebben (zelfs Botwinnik...). Buiten een heleboel positieve publiciteit zou zo'n toernooi ook voor een ledenstroom kunnen zorgen. En hoewel we wat dat betreft voorlopig nog wel goed zitten ziet de penningmeester enkele nieuwe leden graag komen. En daarbuiten is het natuurlijk ook gewoon gezellig en leuk.

In de plannen die er op dit moment zijn wordt op zaterdag 16 maart 1991 het eerste Promotie-toernooi georganiseerd in ons vertrouwde Denksport-centrum. Het plan is dan om een toernooi te organiseren volgens het zgn. Amsterdamse systeem; d.w.z. dat er steeds nieuwe groepen van 4 worden gevormd van mensen met dezelfde hoeveelheid punten. Bedenktijd per persoon per partij 10 minuten, en prijzen voor de bovenste drie, alsmede voor de hoogste klasse-spelers.

Uiteraard zijn deze plannen nog niet definitief. De jaarvergadering van dinsdag 4 september zal zijn goedkeuring hierover moeten geven, terwijl dan tevens kan worden nagegaan of er vanuit de vereniging voldoende belangstelling voor zo'n toernooi is. Voor een geslaagd toernooi (zowel sportief als financieel) zijn zo'n 80 deelnemers nodig. Dat is haalbaar als er tenminste 40 vanuit Promotie zelf meedoen.

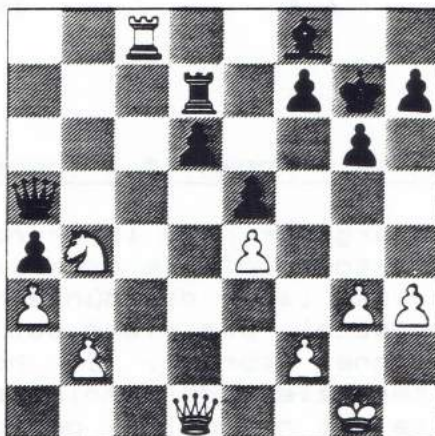
Tot zover deze melding. Mocht u suggesties of opmerkingen hebben, meldt u zich dan bij een van de leden van het bestuur. Alle opmerkingen, kritiek en ervaringen van andere toernooien zullen worden opgenomen in het uiteindelijke voorstel dat in de jaarvergadering besproken zal worden. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Het Bestuur

DE PIRAAT

Een van onze beroemdste piraten is Simon Simonsen, bijgenaamd Simon de Danser, uit Dordrecht. De Engelse consul zag hem in 1609 in Algiers aan boord van een krachtig schip met een bemanning van Turken, Engelsen en Hollanders arriveren. De heerser van Algiers, de Euldj 'Ali zal tevreden geweest zijn met hun komst. Zijn zee-lieden zouden van de Hollandse zeilers, de beste die er op dat moment waren, kunnen leren hoe zij met deze snelle zeilschepen om moesten gaan. Technieken om de moeilijke Straat van Gibraltar door te zeilen waren nu binnen handbereik. Nieuwe tactieken om vijandelijke schepen te overrompelen zouden ter beschikking komen. Niet altijd overmeestert een snel piratenschip haar langzame prooi (V.N. Dolgov en A. P. Kouznetsov, 1967. Wit: Kb4, La2, pionnen f7, g6; zwart: Kf8, Lh1, Ph8, Pd6; Cheron deel IV, nr. 1923; 1.Kc5 Pe4 2.Kd4 Pf6 (zwart moet loperwissel door 3.Ld5 verhinderen) 3.Ke5 Pg4 4.Kf4 Pf2 5.Ke3 Pd1 6.Kd2 Pb2 7.Kc3 Pa4 8.Kb4 Pb6 9.Kc5 Pd7 10.Kd6 Pf6 11.Ke5 Pd7 12.Kd6 Pb6 enz.). Vaak wel. Als de Danser (Pb4) vanuit Algiers (d5) op rooftocht uitgaat blijken Don Manuel's koopvaardischepen (Da5, Td7, Lf8 en het vlaggeschip Kg7) groot gevaar te lopen.

J.W. Meijer - M. Nepveu (Zoetermeer, 1990)

1.-- Tb7

1.-- Tc7 2.Tc7 (Een alternatief is 2.Pc6! Db6 3.Tc7 Dc7 4.Da4 f5 5. Dc4 fe4 6.De4 Db7 7.Dd5 Db2 8.Pd8! en wit wint.) Dc7 3.Pd5! 3.Dc6 (of 3.Db7 4.Da4 Db2 5.Db4 Da1 6.Kg2 Kg8 7.a4 Lh6 8.Db8 Kg7 9.Dd6 Da4 10.De5 Kg8 11.Pf6 Kf8 12.Db8 Kg8 13.e5 en zwart kan opgeven) 4.b3 Dc5 5.ba4 Da3 6.Dc2 Kg8 (of 6.Dc5 7.Dc5 dc5 8.Pb6! Ld6 9.Kf1 Lc7 10.a5 Kf8 11.Pd7! Ke7 12.a6 en wit promoveert) 7.Dc6 Lh6 (of 7.Da1 8.Kg2 De1 9.Pf6 Kg7 10.Pd7 Le7 11.Da8 Db4 12.a5 Db5 13.a6! en wit promoveert) 8.Pf6 Kg7 9.Dd6! Da4 10.Pd7! Da8 11.De5 Kg8 12.Pf6 Kf8 13.Ph7 en wit wint.

1.-- Le7 (Verliest tijd.) 2.Pd5 Da6 3.Dc2 Lf8 4.Pc7! Db7 (of 4.Dc8 5.Pe6!) 5.Pe8 Kh6 (na 5.Kh8 wint 6.Pf6) 6.Dc1 en wit wint.

- 1.-- d5! (De radicaalste en misschien de beste zet. Zwart bevrijdt zijn stukken.) 2.Pd5 en nu:
 a) 2.Lc5 3.Df3 (Ook 3.Tc5 Dc5 4.Da4 lijkt het overwegen waard, doch niet 3.Dc1 Ld4 4.Pc7? Lf2! 5.Kf2 Td2 6.Kg1 Db6 7.Kh1 Df2 en zwart wint) f5 4.Dc3 Dc3 4.Pc3 en wit heeft goede winstkansen.
 b) 2.f5! 3.Dc1 fe4 4.Pc7 (Na 4.Pf6 Kf6 5.Tf8 Kg7 6.Dc8 Dd2 lijkt de positie niet te winnen voor wit) Tf7 5.Pe6 Kg8 6.Tf8 Tf8 7.Pf8 Kf8 8.Dc8 Kg7 9.Db7 Kh8 10.De4 ontstaat een moeilijk dameeindspel (Zie ook: Portisch - Timman: 1990 NIC 89-3).
- 2.Dc1! Met deze zet houdt wit de c1-c8 lijn en de diagonaal c1-h6 onder controle. Na 2.Dd5 Dd5 3.Pd5 Tb2 4.Tc4 Tb7! 5.Ta4 Le7 ligt remise voor de hand.
2. Db5 Het complement van zwarts vorige zet.
 a) 2.Le7 3.Pd5 h6 4.h4 en zwart zit om een goede voortzetting verlegen.
 b) 2.d5? 3.Tf8! en wit wint een stuk.
- 3.Pd5! Weerlegt de zwarte strategie, vergelijk:
 a) 3.Ta8?! d5! 4.Dc8 (of 4.Pd5 Db2 5.Dc8 La3 met remise) Lb4 5.Dh8 Kh6 6.ab4 waarna zwart eerder beter staat.
 b) 3.Kg2?! Dd7! 4.Pd5 (dreigt Tf8!) f5! (en wit moet op zijn tellen passen, bijvoorbeeld) 5.Tc7 (na 5.f3 ef4 6.fe4 Db5 gevolgd door Tf7 staat zwart eerder beter) Tc7 6.Dc7 Dc7 7.Pc7 fe4 8.Pd5 Kf7 9.Pc3 Lh6 10.Pe4 Ke6 11.Pc3 Lc1! 12.Pa4 Kd5! en het witte voordeel is teloor gegaan.
- 3.-- Db2 3. -- De2 4.Tf8! Tb2 (4.De4 5.Tg8! Kg8 6.Pf6 met damewinst) 5.Tf7! Kf7 6.Dc7 Kf8 7.Dd8 Kg7 8.De7 Kh6 9.Df8 Kg5 10.Df6 Kh5 11.g4 Kh6 12.Pe3 Tb1 13.Kg2 De1 14.Pf5 mat.
 3. -- Le7 4.Pc7! Db2 5.Pe8 en wit wint.
 3. -- Dd7 4.Tf8! Kf8 5.Dh6 gevolgd door Pf6 en wit wint de zwarte dame.
 3. -- h6 4.Td8! (4.Pc7? Db2 5.Dc6 Da1 6.Kg2 Tb1 7.Pe6 Kf6! en zwart wint) Le7 (of 4.Tb8 5.Tb8 Db8 6.Dc4 en wit wint op overeenkomstige wijze als na 1.Tc7; of 4.Db2 5.Dc8 Da1 6.Kg2 Tb1 7.Pe3! Le7 en wit wint) 5.Ta8 Dd7 6.Pe7 De7 7.Dc8 Kf6 8.h4 en zwarts verdedigings mogelijkheden zijn uitgeput.
- 4.Dg5 Db1
 5.Kh2 De4
- 6.Pf6!! 6.Df6?! Kh6 (6.Kg8? 7.Tf8 Kf8 8.Dh8 mat) 7.Pe3 (dreigt Pg4) Lg7!! (de reddende zet) 8.Dd8 (op 8.Pg4? volgt 8.Dg4!! en zwart wint) f6 9.Tc4 Df3 10.Th4 Kg5 11.Tg4 met remise door eeuwig schaak.
- 7.-- h6! 7.-- Df5 8.Ph5! Kg8 9.Tf8! Kf8 10.Dd8 mat.
 7.-- Df3 8.Pg4! en wit geeft mat.

8. Pe8 Kh8
 9. Df6 Kh7
 10. Dd8
 11.-- Df5
 12. Pf6 Kg7
 13. Pg4!!
 13. Dc8
 14. Dc8 Tb3
 15. Dd8
 15. Ta3
 16. Pf6 d5
 17. Pd7 Lb4
 18. Df6 Kg8
 19. Pe5

dreigt 11. Pf6 met damewinst.

11.-- Df3 12. Pf6 Kg7 13. Pg4 en zwart wint.

de pointe!

zwarts enige verdediging.

14.-- Tb5 15. Dd7 Ta5 16. Pf6 d5 17. Pe8 Kg8 18. Dc7 en wit wint.

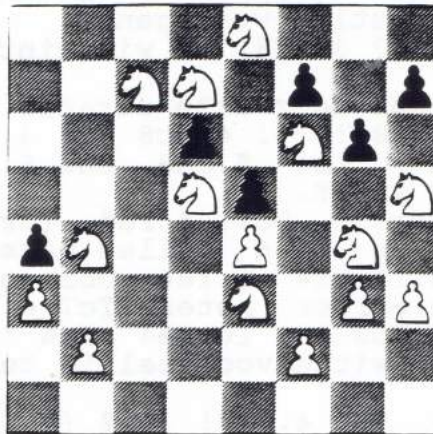
14.-- Ta7 15. Db8 Td7 16. Pe3 (dreigt Pd5 met blokkade) d5 17. De5 en wit wint.

Met de dreiging 16. Pf6 gevolgd door 17. Pd7.

Of 15. Tb7 16. Da8 en wit staat gewonnen.

Met het oog op 17. Pd7.

en wit wint.

De manoeuvres van het piratenschip (zie diagram) zijn van grote esthetische schoonheid. Alle laveerpogingen van Don Manuel's koopvaardijschepen om te ontsnappen werden door de Danser de loef afgestoken. Een rijke buit viel hem ten deel. Specerijen, zijde, hout, rijst, graan en suiker. De Euldj 'Ali kon tevreden zijn. De historicus Fernand Braudel verhaalt dat in Algiers het gehele leven afhing van het succes van de piraten. Van het aalmoes van de bedelaar tot het schoonmaken van de straten. Piraterij was de belangrijkste vorm van bedrijvigheid. De opbrengst van de piraterij, de goederen, de slaven en het losgeld dat voor sommigen van hen betaald werd vormde de spil waar de stad omdraaide. Don Manuel's bijdrage hieraan werd in dank aanvaard. Zijn verzekeringsmaatschappij (in Venetie stegen de premies voor de route naar Syrie in 1611 twintig procent en in 1612 vijftig procent) zal hem de schade zeker vergoeden.

Wat het lot van Simon de Danser betreft nog het volgende. Weinig is er met zekerheid bekend over zijn leven. Vanuit Algiers keerde hij terug naar het Cristendom en Marseille waar hij vrouw en kinderen had. In een vlaag van roekeloze overmoed ging hij naar Algiers terug, werd gevangen genomen en in februari 1616 in Tunis op orders van de Dey geexecuteerd.

Hans Meijer.

EEN WERELDPARTIJ IN BUSSUM

Omdat ik mij door Richard Pijl had laten overhalen om mee te gaan naar het B.S.G.-toernooi in Bussum lag ik op vrijdagmiddag 1 juni om drie uur in de middag op een of andere verlaten camping in de zon te overdenken waar ik nu weer aan was begonnen. De andere Promotie-deelnemers (Richard Pijl en Mildo van Staden, terwijl de jeugd in de persoonsjes van Niels Veldhuizen, Lennard Blaas, Eelco Kuipers, Arjen Wassenaar en Roel Vanheusden ook goed was vertegenwoordigd) deden in dit toernooi mee in de B-groep (Rating lager dan 1950), maar ik had mij in een overmoedige bui voor de A-groep (Rating groter dan 1870) ingeschreven. En dat terwijl ik mijn rating (toen nog 1920) altijd als geflatteerd beschouwde. Maar zo ontliet ik die jeugdspelers tenminste. Nog een nederlaag tegen Eelco en ik zou me op de vereniging niet meer kunnen vertonen....

Ik zette de tenten op, en de anderen kwamen met de trein. Die avond werd de eerste ronde gespeeld. Ik werd op het laatste moment ingedeeld tegen Jaap van der Tuuk, een nationaal meester die voor Utrecht in de hoofdklasse speelt en een rating van 2214 heeft. Later zag ik bij een biertje waar ik hem had laten ontsnappen naar een remise-eindspel. Toen was het echter al geschied: mijn eerste halfje had ik moeten afstaan.

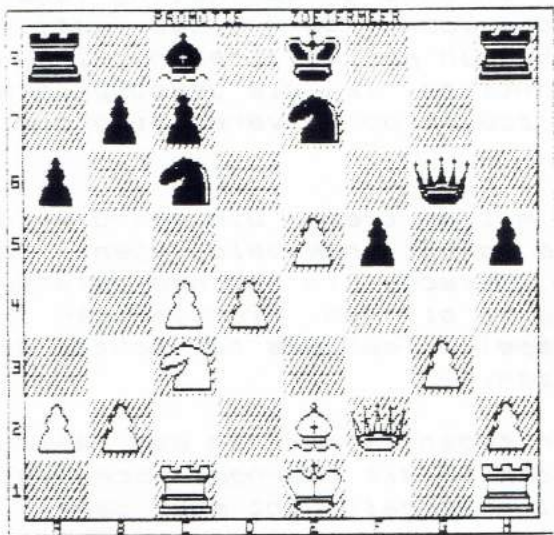
Zaterdagmiddag volgde de tweede ronde. Mijn tegenstander had een rating van 2077. Na een ordinaire hakpartij zag ik in dat ik dit toernooi toch niet zou winnen; ene Gert-Jan de Boer had nu toch al anderhalf punt meer dan ik. Na een heerlijke Chili-Concarne maaltijd, waarvan we iets te veel hadden gemaakt, en die tijdens de avondpartij langzaam boven dreigde te komen, fietsten we weer naar de speelzaal. Daar gaf ik mijn partij van die avond, tegen een tegenstander met een rating van 2073, maar remise op een moment dat ik eindelijk beter stond. Ik zag het gewoon niet meer. Die nacht regende het, regende het, en regende het. Slapen was onmogelijk...

Zondag had ik daarom niet bepaald mijn dag. 's Middags tegen De Saegher uit Zeeland (2167) deed ik op een bepaald moment de slechtste zet van het bord (nee, Manuel, ik had zwart) waarna ik kon kiezen uit mat achter de paaltjes of verlies van een toren. Tsja. We aten 's avonds macaroni met een of andere saus. Zelf klaargemaakt, en lekker! Die avond hield ik mij in tegen Happel (FIDE-meester, 2154); had hij ook eens een makkelijk avondje. Kansloos zat ik om mij om 10 uur al te bedrinken. Op iedere zet van mij was grote kritiek mogelijk (nee, Manuel, ik had zwart); mijn nachtrust was echter beter dan die van de vorige nacht (het regende niet).

Welk een heerlijkheid overviel mij de volgende dag. Niemand kan mij het gevoel beschrijven dat mij beving toen ik maandag (tweede Pinksterdag) opstond. Een gevoel van heiligheid dat ik nog nooit had gevoeld. Een gevoel van onoverwinnelijkheid. Een gevoel van het de wereld in je eentje helemaal aankunnen. Een gevoel van 'Ik zal jou eens even wat laten zien, mannetje..'. Dat, en nog veel meer. Mijn gevoel hield ik voor de anderen verborgen (zij hadden het moeilijk genoeg met hun schamele resultaten tot nog toe), en in stilte at ik mijn ontbijt. Terwijl de jeugd de Aljechin-opening bestudeerde -zij moeten nog veel leren- dacht ik maar aan een ding: vandaag win ik.

Mijn tegenstander van die ochtend was een zekere Jaap de J. (Rating 2136). En ik had wit. Op mijn eerste zet volgde e7-e5. De eerste maal dat ik dit toernooi met Froms gambiet werd geconfronteerd. En ik voelde mij goed. Er volgde (1.f4,e5) 2.fe5x,Pc6; 3.Pf3,q5; 4.d4,q4; 5.Pq5,d5; 6.ed6xep,Dd6x; Dacht ik het niet. Dat soort tegenstanders, hoe verschrikkelijk goed ze ook kunnen schaken, heeft een kennis van 1.f4 die niet verder gaat dan '...Haha, mijn rating is veel hoger en hij speelt een inferieure opening. Even mijn tegenstander meppen met het Froms gambiet, dan ben ik snel klaar. Haha.....' Dat zoiets meestal tegenvalt is mij al lang duidelijk. Vele, vele partijen heb ik zo gewonnen. Zwarts 6e zet is al niet de beste, beter is Ld6x. Maar gewonnen is het zeker nog niet.

De partij ging verder: 7.c3,f5; 8.e4,h6; 9.e5,De7; 10.Pf3,qf3x; 11.Df3x. Wit heeft een stuk geofferd voor twee pionnen. Later verklaarde mijn tegenstander de hebben gedacht dat hij hier al gewonnen stond. Mijn antwoord 'Dat was allemaal theorie' bracht hem daarop nogal van zijn stuk. Mijns inziens heeft wit behoorlijke compensatie voor het stuk: buiten de twee pionnen een sterk pionnencentrum dat zwart in zijn ontwikkeling stoort.

Na de volgende zetten 11....,Dh4+; 12.g3,Dg4; 13.Df4,Pge7; 14.Le2,Dg6; 15.c4,h5; 16.Pc3,Lh6; 17.Df2,Lc1x; 18.Tc1x,a6; verscheen de stand van het diagram hiernaast op het bord. Enige kenmerken: wit heeft twee pionnen en het centrum voor het stuk, maar heeft nog een probleem dat zwart trouwens ook heeft: de positie van de koning. In de komende zetten wordt duidelijk dat het centrum toch echt belangrijk is: 19.Pd5!,Pd5x; 20.cd5x,Pe7; 21.Lf3!,Db6; 22.Dd2,Ld7; 23.O-O!,h4; 24.Tc5!,hq3x; 25.hq3x,Dg6; 26.Df4,Dh7; 27.Kf2!,Pq6; 28.Dg5! Hierop had mijn tegenstander niet gerekend. Hij verzink in een diep gepeins dat drie kwartier duurde. Wit staat nu echt wel gewonnen. Zwarts aanval op de koningsvleugel is tot mislukken gedoemd, terwijl wits aanval over het centrum en de damevleugel eigenlijk al te sterk is. De rest is een slachting: 28....,f4 (Hier bij hoge uitzondering een zet die niets helpt); 29.Th1,fq3x; 30.Kq3x,Lh3; 31.Lg4,Pf4; 32.Kf4x,Df7; 33.Ke3,b6; 34.e6,Dg8; 35.Lh5+ en zwart gaf het verbrijzeld op. Hoe kon het toch gebeuren dat een 'slechte' opening voor wit zo'n afgetekende overwinning voor wit werd? Het antwoord is eenvoudig: het is geen slechte opening voor wit.

Omdat ook bijna alle andere Promotianen hadden gewonnen aten we tussen de middag patat in een nabije snackbar. Nog steeds onder de indruk van mijn overwinning (ben ik dan echt zo goed?) drong het allemaal nauwelijks tot mij door. De middagpartij tegen Peggy Jansen speelde ik zeer goed (ik had weer wit!), maar ik had mijn kruid blijkbaar verschoten en via enkele forse blunders eindigde ik het toernooi met een nul. En dat ik met 2 uit 7 toch nog een goede TPR had neergezet drong pas tot mij door toen ik al goed en wel bij Harry Breuker in de auto zat, op weg naar huis.

Van de andere Promotianen vielen er nog twee in de prijzen: Lennard haalde de beste prestatie voor spelers onder de 1600 (dat mocht ook wel want zijn rating was 1599), terwijl Eelco de (gedeelde) jeugdprijs ontving. De gedetailleerde uitslag zal in het jeugdstuk van dit blad wel te bewonderen zijn. Volgend jaar gaan we weer.

Gerhard Eggink

"....Deze partij bleef de enige die mij een werkelijk gevoel van diepe tevredenheid verschafte..." (J.H.Donner in 1972).